

1 באפריל

1 באפריל הוא "יום השוטים", וביום זה נוהגים לבצע 'מתיחות'*. מקור המנהג לא ברור, ויש השערות שונות. ייתכן שיש לו קשר למזג האוויר ההפכפך ולשינויים המאפיינים את עונת האביב, הגורמים לנו להתנהגות שובבה ולא-צפויה. אבל, כידוע לכם, 'מתיחות', גם אם כוונתנו רק ליהנות מהן ולצחוק, עלולות להביא גם לתוצאות הפוכות - כעס, עלבון, השפלה.

הפעלת פתיחה

1. לפניכם שלוש 'מתיחות'.

2. סמנו בכל אחת אם היא יכולה לפגוע ב'נמתחים'. אם כן - תנו דוגמה לפגיעה אפשרית.

א. עמית הפיץ הודעת שרשרת באינטרנט, שלפיה המשפחה של גיל זכתה בפיס ב-50 מיליון ש"ח.

[המתיחה 'פוגעת' / לא פוגעת]

ב. גלי טלפנה אל טל, התחזתה למורה, ואמרה לו שהוא קיבל ציון גרוע במבחן,

ושהוא יצטרך לעשות מבחן חוזר. [המתיחה 'פוגעת' / לא פוגעת]

ג. ענת שלחה אל רינת פתק וכתבה בו שכולם נפגשים בערב בקולנוע. כשהגיעה רינת בערב, היא הייתה

שם לבדה. [המתיחה 'פוגעת' / לא פוגעת]

*מתיחה (סלנג) - שקר מכוון שאומרים כדי לרמות מישהו ו'לעבוד עליו' (לשם הנאה או בידור) על-פי: רב-מילים 2000, מטח

למתוח את הגבול / מאת: שירה גדמן

1 באפריל הוא היום האהוב עלי בשנה. אני ממש אוהב 'למתוח' את החברים שלי, ואם מותר לי להשווץ, יש לי רעיונות מעולים, ו'המתיחות' שלי מפורסמות בבית-ספר. תארו לכם ילדים ממש מתחננים ש'אמתח' אותם, מזל שכל שנה שוכחים את התאריך הזה, ונופלים שוב בפה...

השנה החלטתי 'למתוח' את רן, היה לי רעיון מבריק: בערב שלפני 1 באפריל שלחתי לו מכתב בדוא"ל, וכתבתי בו: "יפעת אמרה לי שהיא אוהבת אותך ורוצה להיות חברה שלך. היא מחכה שתציע לה חברות." תבינו: יפעת היא הילדה הכי יפה בכיתה! רן טלפן אליי מיד, והתייעץ אתי איך בדיוק כדאי לפנות אל יפעת. יעצתי לו להזמין את יפעת להיפגש איתו בגן המשחקים שליד בית-הספר אחרי הלימודים, ולהציע לה את ההצעה שהיא מחכה לה.

מיד כשהסתיימו הלימודים, מיהרתי אל הגן הציבורי. הסתתרתי מאחורי השיחים, וחיכיתי לרן וליפעת. כשהגיעו השניים, פתח רן ואמר ליפעת שגם הוא אוהב אותה, ומאוד היה רוצה שהיא תהיה חברה שלו. יפעת הביטה בו בפליאה.

- "חברה שלך?" היא אמרה בבוז, "השתגעתי? אני חברה של זיו מהכיתה השנייה..."
רן הסמיק כולו וגמגם: "... אבל...", חשבתי שאמרת ש... לא חשוב..."
יפעת הביטה בו ואמרה: "אז טעית..."

יצאתי מבין השיחים והכרזתי בקול: - "הי, היום 1 באפריל. שכחתם? - מתחתי אתכם!"
רן הביט בי כלא מאמין, סבב על עקביו והחל לרוץ, שוכח את תיקו על הספסל.

לקחתי את התיק של רן, והחלטתי לגשת אליו הביתה ולהסביר. הוא חייב להבין שלא הייתה פה שום כוונה רעה, אלא סתם מתיחה בשביל לצחוק קצת. אבל, כשהגעתי לביתו של רן, פתחה לי אמו את הדלת, לקחה מידי את התיק ואמרה בקול כעוס:

- "רן כרגע לא רוצה לראות אף אחד. ובמיוחד הוא לא רוצה לראות אותך!"
- "אבל... זאת הייתה 'מתיחה'. היום 1 באפריל!"
- "אז הפעם 'מתחת' את הגבול קצת יותר מדי, כפיר", השיבה אימא של רן.
- "אבל... זה בצחוק...! לא התכוונתי לפגוע בו...! זאת סתם בדיחה טיפשית...!"
עכשיו זה אני שגמגמתי.

- "אולי בשבילך זאת הייתה בדיחה טיפשית. בשביל רן זאת הייתה השפלה. עכשיו אני מבקשת שתלך", אמרה אימא של רן וסגרה את הדלת.

נותרתי עומד שם ליד דלת ביתו של רן, ולא ידעתי מה אעשה. 'המתיחה' המבריקה שלי כבר לא נראתה לי מוצלחת כל כך, והיום הזה, 1 באפריל, נראה לי היום הכי גרוע בשנה כולה.

שאלות לדיון בקבוצה

- האם אתם אוהבים 'מתיחות'? האם אתם אוהבים 'למתוח'? האם אתם אוהבים ש'מותחים' אתכם? מדוע?
- מה דעתכם על 'המתיחה' שבסיפור? האם זאת 'מתיחה' מוצלחת? מדוע?
- האם כפיר התכוון לפגוע ברן? האם, לדעתכם, זה חשוב אם הוא התכוון לפגוע? הסבירו.
- האם, לדעתכם, הנוהג של 'מתיחות' ב-1 באפריל הוא פסול, או שכדאי להמשיך אותו?